

Bän bß gßp chàng thßng ngß mũ chào:

- Sß phß.

Thßc ra chàng chßa đi dßy hßc bao giß. Cũng chßa hß thí phßc quy y cßa Phßt. Chßng qua anh em nß chàng vì chàng có hai vß.

Sao lßi không nß? Ngày xßa nhißu bßc vua chúa lên ngôi lúc còn là mßt đßa bé con, chßng hßn nhß vua Phß Nghi bên Tàu, thß nhßng tßc chí kim, mußn lßy vß và "hoàn thành nhißm vß" thì anh chßng ít nhßt cũng phßi bßc vào tußi thành niên. Nhißu ngßi thßc mßc hßi:

- Tßi sao cai trß mßt nßc lßi chß cßn mßt đßa bé, còn cai trß mßt ngßi đàn bà lßi cßn phßi thành niên?

Xin thßa:

- Là vì cai trß mßt nßc còn đß hßn cai trß mßt ngßi đàn bà.

Thßy chßa, làm chßng mßt ngßi đàn bà nó quan trßng nhß thß đßy, hußng chi làm chßng mßt lúc hai ngßi đàn bà, hßi sao bßn bß gßp chàng không kính cßn ngß mũ thßa: Sß phß.

Tuy vßy, nßu có ai tß lòng ngßng mß mà mßi chàng đi ăn nhßu thì chàng sß tß chßi ngay. Ai không hißu tßng chàng kißu cách. Thßc ra thì chàng không bao giß dám ăn cßm ngoài đßng.

Nßu hôm đó chàng ß vßi bà Cß thì chàng phßi vß ăn cßm vßi bà Cß. Đi nhßu vßi bßn, chàng sß bß bà Cß nghi là ăn cßm vßi bà Hai.

Ngọt c i, n u hôm đó chàng v i bà Hai, đi nh u v i b n cũng b bà Hai nghĩ là v ăn c m v i bà C . Chàng có gi i thích cách nào h cũng không tin. Và h n i tam bành lên.

Th là đàn giã t bè b n, không bao gi dám d m t cu c vui nào v i anh em, chàng tr nên cô đ c, ích k và hèn.

Nh ng su t ngày l n qu n nhà b p c a mình cũng đâu đã đ c yên thân. Ngày n , chàng ăn tr a nhà bà c xong thì đ n v i bà Hai. T i chi u, bà Hai đ n c m nh ng chàng m t nên ch ăn qua loa vài mi ng.

Bà Hai m ng:

- Th y ch a! V nhà đ c ng i ta chăm sóc quá mà, ăn toàn cao l ng m v . Đ n đây còn b ng d đâu mà ăn n a.

Chàng s quá.. L n sau rút kinh nghi m, khi bà C đ n c m, chàng ch ăn n a chén đ đ n chi u i nhà bà Hai ăn u ng cho nhi t tình m t chút. Qu nhiên chàng ăn r t ngon mi ng. M t lát cá thu chiên, m t đĩa d i tr ng, m t khoanh giò l a. Cu i cùng th y còn hai chai bia, chàng x c luôn n a h p phô mai Đ u Bò, lòng hí h ng ch c đ c bà Hai khen ng i. Ng đâu sét đánh ngang tai:

- Làm gì mà ăn d v y? B nhà "vui v " v i bà xã nhi u quá, h t xí quách nên ăn nhi u đ l i s c h ?

Thua! Vô ph ng c u ch a!

Nh v y có th k t lu n: N u b n có hai v thì b n không đ c ăn ít, cũng không đ c ăn nhi u, không đ c ăn quá đ m b c mà cũng không đ c ăn quá b d ng.

Nhng bn có th b bà C ho c bà Hai c m ăn ho c b t ăn, chuy n đó còn có th ch u đ c b i vì nam nhi nh cánh đàn ông c a b n mình th ng coi nh mi ng ăn. Nhng n u b n b “c m b nh “ thì b n s ph i làm gì?

Năm nay chàng cũng g n ngũ tu n. M i khi trái gió tr i chàng hay nh c mình, u o i, h c h i, s mũi. Nh c mình thì có th gi u đ c nh ng h t h i, s mũi thì làm sao gi u?

V nhà bà C ? Đ b n dám h t h i! B n s nghe bà C bình lu n ngay:

- Mê v bé quá mà! Đêm b y ngày ba mà làm gì không h t h i, s mũi.

Còn n u b n b m mi ng không k p, r i ho m y ti ng nhà bà Hai thì i bình lu n s v n ch ng bay b m h n:

- Gia đình sum h p, n m m ch n êm, mây m a th a s c. Ho lao là ph i.

Tóm i n u b n có hai v thì b n s không đ c quy n b nh. N u l trái gió tr i thì ph i mua thu c u ng g p. Nhng ph i đ ý, đ ng bao gi d i đ t u ng thu c tr c m t các bà mà h y vô toa-lét đóng kín c a.Có m t l n chàng in t m danh thi p. Tình c lúc y bà Hai i đi theo. Chàng b o bà đ ng ngoài đ coi xe còn mình vào đ t hàng. N i dung danh thi p r t đ n gi n.

TR N CUNG

Th u khoán.

Nhà riêng: 200 đống ng Lê L i.

K t khi in xong, lúc nào chàng cũng b h p danh thi p trong xách tay, trong túi áo, g p b n bè là đ a cho nó oai.

Ngày kia bà C g i chàng đ n bên gi ng h i v n:

- Nhà c a anh là nhà này hay là nhà c a con kh n khi p y?

- Dĩ nhiên là nhà này.

- V y t i sao anh ghi trong danh thi p: nhà riêng 100 đống ng Quang Trung?

Chàng l t t m thi p lên xem. Tr i ! Không bi t trò phù th y nào đã bi n cái đ a ch 200 đống ng Lê L i thành 100 đống ng Quang Trung. Chàng c ng h ng. Ch ng c rành rành không th ch i cãi.

Hôm sau chàng g p bà Hai:

- Em đã đ n nhà in thay đ i đ a ch trên danh thi p ph i không?

- Đúng! B anh không coi nhà em là nhà c a anh h ?

T t nhiên b chàng cũng không dám nói không. Chàng đành g t g t. Bà Hai c i c i:

- V y thì vi c em đ n nhà in đ i đ a ch , có gì anh ph i khi u n i?

Nh ng câu chuy n không ch m đ t ó.

Ngày kia, khi chàng v a đi làm v đã b Bà Hai th p c . C c danh thi p đ t ”k ch “xu ng bàn nh b bài n m s p.

- L t lên đi!

Chàng nhìn t m danh thi p, lòng nghi ho c, không bi t trò qu quái nào l i di n ra n i m u gi y bé nh t i nghi p kia. Bàn tay chàng run l y b y, chàng có c m t ng n u mình l t nó lên thì ch ng khác nào t l t m t n c a chính mình.